

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MAG JELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:	Feloldó szerkesztő:	Magánhirdetések legutányosabban, Árszabály szerint.
Egész évre 4 ft.	Fehér János.	Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 ft, ezáltal minden megkezdett szög szónál 80 kral több.
Fél évre 2 ft.	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.	Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Hentes Úgyviszonyok és a Magyar Távir. Iroda” hirdetői irodája Budapest, Grassano-utca 1. szám.
Negyed évre 1 ft.	A lap szemléi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címelve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.	

Megbillent egysúly.

Két nem jelentéktelen baj - fenyegetli a modern felvilágosodás és századának végső tizedében az államokat, a szocializmus és a proletárizmus.

Hogy melyik a kevésbé vészteljes, azt a következmények, a bajok végkifejlésének tünetei a társadalomban és az elért, a belső társadalmi hatások mutatják majd meg annak idejében; — de már az eddig tapasztaltak is a mellett szólnak, hogy nagyobb, veszedelmesebb bajnak a proletárizmust tartjuk.

A szocializmus céja nem egyéb, mint az állam és társadalom szervezetének és életrendjének a változott viszonyoknak megfelelővé tétele, vagyis körülírva: a tulajdányok, a gazdasági fejlődés által művelődés tekintetében és vagyoniilag, keresetileg és jogilag is megváltozó társadalom módosítása.

Ránk nézve mindenesetre nagyobb baj a proletárizmus, ezzel kell bibelődünk s ha gyökerében elmulasztottuk kiirtani, azon legyünk, hogy legalább hajlászai szorgalmas nyessük, míg fejünkre nem nő, annál is inkább, mert a szocializmus fejletlensége erre időt enged.

A szocializmus ugyanis ez idő szerint csak az iparilag fejlett államokban képez égető kérdést, a kísérleteket e tekintetben tehát idegen államok teszik előtünk, nekünk időnk lesz arra, hogy a tett intézkedésekkel eredményeinkben tanulmányozzuk és azt vegyük ki azokból, ami helyesnek bizonyult s elvessük a károsokat annak idején, ha majd erre nálunk is szükség lesz.

Senki sem fogja tagadhatni, hogy a társadalom és állam közötti összhangot a proletárizmus nagyon megzavarhatja ép úgy, mint a szocialis törekvések, és hogy ezzel számolni kell már csak azért is, mert ez nem a jövő problémája, hanem egy szerencsétlen örökség a múltból, melynek egészségtelen talaján burjánzott fel.

E társadalmi rákfenekek fertőző gombáit az álszemérem, álműveltség képezték, melegágyát a könnyű lelkiismeretlenség és növesztő

erejét az ingadozó jellem vagy erkölcsi gyöngeség, melynek borzasztó rombolása a társadalmi osztályok széthullására és elzüllesztésére vezet.

A mindennapi kenyérért izzadva dolgozó, a nyomor és nélkülözésekhez szokott, kerges lenyerdő, épkezlébbal-bíró munkásproletár nem fog a kedvezőtlen körülmények között kétségbeesésével elzüllesni, — nem ez a veszedelmes osztály, hanem a félművelt, akár társadalmi kapacsaik, akár vagyoni helyzetükben elbizakodott egyének, kik kézimunkát nem tanultak, hogy az által úgy magukat mint családjukat adandó nehéz körülmények között eltarthassák, s kik így nemcsak álláspontjukat, de még tisztességüket is nem ritkán elvesztik.

Az ily herék és elődök azután a köz-erkölcsiséget is megmértelvezik, mert esetleg hatalmi visszaéléseknek és tisztességtelen cselekményeknek lesznek indító okai azért, mert az összekötetések révén, hogy a környezet szegényére ne váljanak teljes elzüllesztők által, gyakran elébe helyeztetnek a képzettség, a jellem-tisztaság és a becsület érdemeinek.

Fájdalom, hogy bentünk az az erkölcsi erő talán sohasem volt meg, mi a nyugati praktikus államok népében meg van, hogy dolgozik, számít és mind a kettőben kitartó és szívós, de néhány évtized előtt: legalább atyáink hagyományaira büszkékké voltunk, vagyont egyhamar nem engedünk idegen kézre jutni, az ösök által bírt küszöb iránt szent kegyellettél viseltetünk, legalább annyira, hogy azt amíg lehet megővjük kapzsi bevándoroltak tiprásától.

Utóbbi időben azonban ijesztő mérvben szaporodik a vérség révén s minden egyéb érdem nélkül a tönkrement nemesi és polgári osztály hivatal-hajszolása; — sőt a vagyonos pörök saját helyeisegeikben válnak és szegődnek zselléreké, vagy ami még rosszabb és sokkal szomorítóbb, ezrével és százezrével aranyjövőt álmodva, idegen tartományok és világrészekbe vándorolva hajlják járombá fejűket, hogy elhagyva az ösküszöböt, szabadokból az önhaszonlesés rabslóvá álljanak.

Ezen elproletárosodás Magyarországon a társadalom minden rétegében érezhető s a nemzet életére e komoly veszéllyel szemben hasztalan utálnak a kormány politikusai a részenként mutatkozó vagonosodásra, a nagybirtokok intenzívebb gazdálkodási rendszerére, a fejlődő gyáriparra, a lázasan növekvő forgalomra s a mindjobban emelkedő államjövődelmekre; — az amugy is vagyonosak gazdagodása nincs a legkisebb hatással sem a tengődő, reménytelenül élő és haló proletárookra.

Magyar államiságunk alapja megvetésének eszköze az elszegényesedés megállításá foytán a társadalmi megbillent egysúly helyreállítás; jövője pedig kisbirtokos, iparos, vállalkozó és napszamos osztályok szerencsés vagyoni fejlődése.

A tőke ellen felvett küzdelmet a tőkeszerzés általánosságával lehet és kell ellensúlyozni, mert a nép kezében vagyon és a keresetképeség fokozása az ipari és gazdasági fejlődés eszköze.

Itt is érvényesülnék a haldokló atyának fiaihoz intézett egyetértésre és összetartásra buzdító szavai. Szegény emberek szövetezése, kisbirtokosok, kisiparosok összeállva oly csoportot képezhetnek anyagilag és erkölcsileg, melynek a teherviselés és a kezdet könnyebbé válik, azt kis arányokban megosztva, amely szövetezeket azután nem a bukás örvénye felé sodortatnak, hanem felvehetik a versenyt és azt diadalra is juttathatják.

Az e tekintetben igen hálás talajon mozgó és nagy hatáskörrel bíró alispánok, szolgabírok, a nép által mindenütt híven követelt papok, tanítók, önzetlen földesurak igen sokat tehetnek a földműves osztály érdekeit illetőleg, hogy a kornak megfelelő eszközökkel vagyoniilag megerősödjenek.

Minden fogyatkozásai dacára sem oly csökönyös a magyar nép, hogy okkal-móddal elszegényedésének gátat vetni nem lehetne; csak bölcs és javát szívükön hordozó vezetőkre volna szüksége, kik megmutatnák utját a munka, takarékoság és kitartással elérhető vagonosodásnak akár a törvény szigo-

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Mese.

Irta: Révész Lajos.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája. —
(Vége.)

Tehát még egy-két év!

László annyira tisztában volt önmagával, hogy szinte mosolyogva nézett e próbát elé. De a leányka lelkeben visszás érzést keltett, hogy a mai nap után is gyermeknek tekintik. Szinte dacosan hajtogatta magában, hogy csak azért is megmutatja, hogy nem volt gyermek, amikor azt mondta, hogy akar az ő kis felesége lenni.

És szinte tüntető hévvel csüngött völégényén mikor meglátogatta. Nagyon, nagyon boldogok voltak. László napról-napra eragadóbbnak találta az édes kis gyermeket és ezt is fokozatosan széptette, érlelte az egész valóját eltöltő belső hév. Csak most tudta meg a kis leány, mi az a szerelem, melyről annyit abrandozott; csak most, amikor nem létezik számára Lászlón kívül senki a világban; csak most tudta meg, hogy az édes gyönyörnek és a szivettető gyötörtésnek milyen csodálatos kévereke az a boldogító szerelem!

Mert minden odaadott nelegséggel ragaszkodott völégényéhez, annál követelőbb lett vele szemben. Naponként 5 órakor látogatott ez el hozzá; s ha pár percet

késétt, szemrehányással illette s duzzogott, ha László hivatalos kötelességeire mert hivatkozni.

Persze, László nem nagyon ijedt meg a kis baba duzzogásától; sőt annál edesebbnek találta, mennél jobban nehezelteli látszott; mert csak annál gyönyörűbbnek találta; és utóljára is meglelte a módját, hogyan békítse meg azt az édes gyermeket.

— Látja édes, szememre hányja, hogy a mai napból pár percet elpazaroltam késedelmmel; és most mennyi percet pazarolom el a duzzogással? Ne haragudjék drágám, ha szeret... Szeret?

— Szeretem László! Ha nem szeretném, nem fájna, hogy nem siet jobban hozzámm.

Ere rdesen nem talált László más feleletet, minthogy egy csókjal zárja le a duzzogó ajkakat. Aztán beszélgetnek, tervelnek az édes, a boldogjövendőről. Ezek az apró versengések és édes kibékülések mindinkább fokozták mindkettőjük szerelmét; úgy hogy a mama szükségesnek látta leányát a társadalmi szokásokra való hivatkozással mérsékelni. És beszélt neki anyyi mindenfélét arról, hogy mi illik és mi nem illik, hogy a gyermekleányka egészen bele zavarodott abba, hogy mért nem szabad neki völégényéhez teljes szerelmmel közelednie.

— Majd ha a felesége leszel, lelkem, akkor szabad lesz őt megcsókolnod mások előtt is, — bár akkor sem igen illik; de addig nemcsak nem illik, de nem is szabad!

Természetes, hogy a következetesen elmondott ilyenforma tanácsoknak meg lett a hatása: A leányka tartózkodóbb lett és mindig gyakrabban történt meg, hogy a hozzá hajuló Lászlót elhárította magától.

— Nem szabad édes; nem illik!

— De hát édes baba, cselekszem én olyat, ami nem illik? Nem mondom, hogy ne mérsékeljük indulatainkat, amikor kell; de csak nincsen abban illetlenség ha akkor, amikor senkit nem bántunk vele, megcsókolom?

— Nem szabad László! ..!

Most aztán ez kezd el duzzogni:

Persze, az ő duzzogásának is azonnal vége, amint a leányka két karját nyaka közé fonódni érzi; és persze ilyenkor aztán Iduska sem mérlegeli: szabad-e, nem-e? hanem csókolja völégényét azzal a szenvedélyes szerelmmel, mely lelkét teljesen betölti.

De az eféle jelenetek mindig gyakoribbak. És utóvégre is László is elkezd mérlegelni s mérlegelésének eredménye rendszeren az, hogy Iduska nem a régi többé. Nem, nem a régi. Mert, ha a régi volna, nem kérdezné, szabad-e szeretni, hanem szeretné úgy, amint azelőtt szerette.

Aztán tartózkodóbb lett ő is.

Szemlélődött, ha kitapasztalhatná, kinek a kedvéért hidegdedik tőle kis menyasszonya? De semmi eredményre nem jutott, mert a leányka mindenkiel szemben épen olyan eleven, épen olyan vig volt, mint az-

rának alkalmazásával is, — s ha így a megbillent lárzárdalmi egyensúly helyre állhatna volna, a szociális törekvéseknek egyszer s mindenkorra utja vágatnék Magyarországon.

Az iskola sikere.

A sikeres iskolázatás egyik főtenyezője: maga a tanuló. — Hivatalszerű munkájának ideje alatt többször történt, hogy a tanév első időszaka után t. i. karácsonkor, az intézet első osztályából a Rendtartás értelmében több tanuló eltávolított. Eltávolítás után ezen tanulókat szülői közül többen arra kérték az igazgatót, engedje meg, hogy gyermekeik a tanév végén magánvizsgálatot tessenek. Azon kikötés mellett, hogy az illető tanuló volt osztálytársai előtt fogósnak megvizsgálatni, engedett a kérelemnek, sőt jeles ifjakat adott melléjük instruktorokul.

De rövid idő múlva több szülő kijelentette, hogy a középtanodai iskolázatástól eláll. — Megfigyelve ugyanis az instruktor eljárása közt gyermekeiket, meggyőződtek, hogy azok nem középtanodába valók, mert nincsenek arra tehetségek. Ez egyik bizonyítéka annak, hogy a tanuló maga egyik tényezője az iskola sikerének.

Az eltávolított tanulókat közül voltak többen, kik férhetetlen rossz magaviselete tanúsítottak. Hogy a szülők alkalmilag figyelmeztetve voltak, ez bővebben említeni fölösleges. Még ha tettek volna is ezen tanulókat a tanulmányokban valamelyes előmenetelt, akkor sem tűrhették volna meg a tanítéshelyen; mert a szó szoros értelmében neveletlen gyermekek lévén, a többiek közé nem illeltek.

Ime, jó házi nevelés hiányában a tanuló ifjura, mint az iskola tényezőjére a második adat!

De az eltávolítottak közt voltak ifjak, kik meglehetősen észtehetséggel bírtak, mert, ha esetleg az előadásokra figyeltek, fölhihatván, feleltek.

De voltak közöttük a kik, dacára az igazgatói és tanári intézkedések négy hónap lefolyása alatt semmit sem tanultak és valóban mit sem tudtak. Az előmenetel hiánya miatt tehát az intézők eltávolítottak. Nevezetesen, hogy eltávolítás után, midőn ezen szülői gyermekeikkel együtt az igazgató előtt megjelentek, következőleg korholták őket: lásd, otthon nem tanultál soha, most már nem járhatasz iskolába!

Ime, kellő szülői közreműködés hiányában a tanuló, mint az iskola szükséges tényezőjére a harmadik adat!
A rendtartás értelmében tanév közt kétszer osztatik ki »Értesítő« azon célból, hogy a szülők gyermekeik magaviselete és előmenetele feől biztos tudomást vegyenek.

Többször megtörtént, hogy az illető szülők az elégtelen tananyag miatt hangos panaszokra fakadtak, midőn pedig, monák, gyermekeik honn mindig tanultak. Emlékszem egy anyára ki sírás közt, keservesen igazságtalanságot is emlegette. Minthogy gyermeke tehetséges ifju volt, fölkerette az igazgatót az anyát, figyelje meg, de észrevétlenül a tanulás ideje alatt gyermekét úgy azonban, hogy bármit lát, ne lépjen közbe, míg a tanulás ideje el nem múlt. Az anya megfogadta a tanácsot és néhány nap múlva megjelenve, bocsánat

kérés mellett elbeszélte tapasztalatait. »A ráadás könyök« ugymond, alig hogy magára volt hagyatva, félre tolván a könyveket, elkezdett játszani és majd két óra lefolyása alatt mindig játszott.

Itt a negyedik adat!

Megtörtént, hogy a szülők afölött panaszkodtak, lehetséges, hogy az »Értesítő« rossz miként tanjegyeket tartalmaz, holott gyermekeik az iskolában jól feleltek és jól viselték magukat. A megtejt kérdésre válasz kellett és az igazgató azt meg is adta, elküdvén ugyanazon osztályból két-három legjobb tanulókat; kikkel midőn az illető szülők gyermeikkel szembebesítették, meggyőződtek, hogy az Értesítő helyes volt, de a fiuk voltak hazudók!

Itt az ötödik adat!

Ugy hiszem nem kell több kibujó ajtót elszámolnom, melyet a dologkerülő ifju használt, hogy a munka alól magát kivonja. — Sok családban a kötelességtudó ifju az atyától az anyához menekül, vagy viszont, szülői egyenletlenség esetében a helyzetet kiaknázza és vigan halász a zavarosban; majd ezermester-ség fogáshoz nyul, hogy bármely résen át a munka elől menekülhessen.

Azért a szülők, ha látják, hogy gyermekeiknél akár viselő, akár előmenetelt tekintetében baj mutatkozik, ne higgyenek a gyermek szavainak, hanem szerezzenek magoknak tüstént az igazgatónál vagy az osztályfőnöknél biztos tudomást; azután kölcsönös egyetértésben, vállalva zárják el gyermekek előtt a kibujó ajtót. A mely pillanatban látni fogja a gyermek, hogy előtte el van zárva a kibujó ajtó, legyen bár rea nézve kelletlen a tanulás: végre-mégis hozzá lát.

Cselkó József.

Velevézés.

Znióváralja, 1898. aug. 24.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Azon megdöbbentő csapás, a mely a f. hó 12-én, éjjel 11 óraker között tüzvész alkalmából szegény megvárosunkat érte, mulhatatlan lelkipásztori kötelességemmé teszi, hogy a nagy nyomorúságban síróldó véreink és éhező polgártársaink megmentésének nemes munkájában én is résztvegyek s tehetségemhez képest nemesszívó emberbarátoktól gyámoltaltatva, legalább elviselhetőbbé tegyem nekik azt a kemény megpróbáltatást, a mely földig sújtotta őket. Az emberi szeretet s irgalom nevében ezúttal azon alázatos kérelemmel járlok nemes! Turócvarmegye nagyzetdemű Községéhez, nemkülönbe e b. lap mélyen tisztelt olvasóihoz: méltóztatnék a szenvedők és baleset által sújtottakkal szemben, minden alkalmánál tanúsított emberbaráti szeretetük védő szárnyait, ránk is kiterjeszteni s mezővárosunk hajlék, ruha és élelem nélkül maradt tizkárosítottjaira részére némi anyagi segílyt kegyesen nyújtani.

Az említett elemi csapástól Znióváralja mvaros lakossága igen sokat szenvedett. Mire ugyanis a miy álomba merült lakosság, a vészharang kongása és a vészjelző trombitaszó által felverve, az első pillanatok ösztönserő pánikából felocsúdott, — akkorára már az épületeket három helyen lángtenger borította. A dühöngő

Emberi dolog, hogy a kis leánynak hízelgett az, amikor az erős férfit maga előtt viasszá alakulni látta; — és a világrt sem került az alkalmas, bár érezte, hogy Lászlónak isszonyú lelki gyötürés egy-egy ilyen jelenet, sőt rajta volt, hogy mennél gyakrabban legyen alkalmas, mert a völégénye felett szerzett hatalmat gyakorolni. Természetes ez. Egészen természetes.

Sőt az is természetes, hogy a szegény mesebeli ember mindig lejjebb haladt azon a lejtőn, melyre jutott. Le, egészen le a kétségbeesés örvényéig.

Pedig szerettek egymást. Iduska is egész lelkével szerette; de, ha élelrekenyedtet is, nikor Lászlót ellágyulni látta, hízelgett neki a játék és holnap ugyanazt folytatta, amit ma megbánt.

Egyszer — bizonyosan csak játékból — naplót kezdett vezetni. A napló minden lapján volt valakiről szó: ez ezt tette, az azt mondta; most ezt láttam, most azzal találkoztam; Lászlóról azonban csak minden tizedik lapon volt néhány rövid — igaz, hogy meleg — sorban megemlékezés.

Mikor megmutatta mosolyogva völégényének, ranézett ez megriadt tekintettel s összessorult torkán nem jött ki egyetlen szemrehányó szó.

Az nap éjjel reggelig húzatta a cigányval boldogult Rudolf trónörökös kedvenc nótáját:

Van nekem egy imakönyvem;

Ha ránézek, hull a könnyem.

Az van abba beleírva;

Nem leszek én boldog soha!

És az örvény ragadta magával lejjebb, lejjebb.

szélvihár miatt semmit sem lehetett megmenteni. Sokan életüket is csak úgy tudtak megmenteni, hogy nyugvóhelyeikből, egy szál éjjeli ruhában, rémületükben az utcára menekültek. Többen, mentés közben kapott sebeikben még most is betegen fekszenek. »A szegény« károlytalan nyomora leírhatatlan... Összesen 16 lakóház, számos gazdasági épület, az azokban összehalmozott takarmány és gabonamennyel hihetetlen gyorsasággal porig égett le; több darab szarvasmarha és kisebb-nagyobb házi állat, csakély kivétellel — mind elpusztult. Sokan nem is voltak biztosítva, a mi annál valóságosabb helyzetbe sodorta őket. A néhány nap előtt még szép reményekkel a jövőbe néző lakosok, vagyonuk romjain alvva, panaszos hangjaikkal nyilalják át az érző emberi szívet és alazimna után nyújtják reszkető karjaikat. Áldott legyen az az emberi szív, amely megszánja őket! A gondviselő Isten legyen megjutalmazója mindazoknak, akik segítségünkre lendének, polgártársaink személdő kitörőni a kétségbeesés könynyút! A legeszkélyebb adományokat (ruhaneműt is) a tűzkárosultak között, vallás különbség nélkül való és a közégi elüljáróság jelenlétében leendő szétosztás céljából elfogadom és a Tekintetes Szerkesztőség kegyes engedelmevel e lap hasábjain háttas köszönettel nyugtázni el nem mulasztom.

Mély tisztelettel,
Klein Emil
znői lelkész-helyettes.

Meghívó.

A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“

VXI. évi

rendes, tisztújító közgyűlését

1898. szeptember 8-án Pöstyényben

tartja meg, hová ez alkalomra a F. M. K. E. minden tagját, valamint a nemzeti közművelődésünk iránt érdeklődőket, tisztelettel van szerencsén meghívó!

Hazafias tisztelettel

Nyitra, 1898. évi augusztus hó 4-én.

Dr. Gyürky Gyayza,
h. ügy. alelnök.

Csank István,
ügy. alelnök.

Lőrinczy György,
titkár.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Előzői meggyűlö beszéd.
2. A jelenlegi tisztakar lemondása és új tisztikar, valamint központi igazgatóválasztmány megválasztása.
3. Az ügyvezetőség évi jelentése az egyesület tevékenységéről.
4. Az egyesületi szervezet módosítása.
5. Központ és a választmányok, valamint az egyesületi kisedővódók 1897. évi zárásmadása, erre nézve felmentvény megadása és 1899. évi költségelőirányzat.
6. Kisedővódók állomoslása, új kisedővódók felállítása és az államszegély.
7. A körmöhányai Simó-fele hatyatek értékesítése.
8. Egyéb, még a közgyűlésig esetleg beérkező javaslatok és indítványok.

Örökösen menyasszonya naplóját látta, melyben olyan kevés hely jutott az ő számára.

Hiában bízta, hiában esküdött Iduska, hogy egyedül csak őt szereti, senki más soha nem is szeretett; — nem merté hinni többé.

Nem merté hinni, nem tudta hinni. Csak annak a naplónak hitt, melybe az volt beírva, hogy nem lesz boldog soha!

Aztán... folytassam-e még? Ugy-e, kitalálják a mese végét?

Mire a két év eltelt, László tíz éstendőt vendl. Jobban imádtá a kis leányt, mint valaha; de az a lelkét maró kététkedés, hogy menyasszonya nem szereti, elvette minden énjéiját. Gyáva lett; nem mert személdő állani a rá váró sorssal.

Mindig az jart a fejében, hogy ha a felesége elhúlna tőle, ez őt megölné. De azt nem gondolta meg, hogy úgy is tönkre van téve élete; nemcsak az ővé, de Iduskaé is.

És még most is gyötirik egymást. Elszakadni nem tudnak, mert megölné őket a kétségbeesés. De azért közöttük áll a kételkedés gyászos ördöge és nem is lesznek addig boldogok, míg a leányka nem tudja meggyözni völégényét, hogy a világon mindennél jobban szereti. Pedig imádják egymást.

Hát nem mesébe illő ez?

De hát ilyen lehetetlen bohóságok is elő-előfordulnak az élet színpadán.

Ilzony, előfordulnak!

lött. Különös kivételt senkivel sem tett, — csak épen iránta tett tartózkodó.

S csak annál inkább elkeseredett.

Vad féltékenység támadt szívében és keserű szemrehányásokkal illette menyasszonyát, ha valakire rámosolygott. Allig lehet pedig bántóbb, mintha valakit méltatlanul gyanúsítanak; s teljesen érteni lehet, ha Iduska olykor egészen elkeseredve fakadt ki.

— Kiméljen meg az ilyen gyanúsításoktól, igen kérem. Ha nem viselkedik irányomban azzal a bizalommal, melyet megérdemlek, legalább ne mondja szemembe. És... és utóvégre is, nem tudom, milyen szemembe képzel maga engem! —

Az előtörő könnyek lattára keserű szemrehányás ébredt László lelkében, amért megbántotta menyasszonyát; és kérleni kezdte: bocsáson meg neki, de nagyon, nagyon szereti és félti még a napsgártól is.

— Oh nem, nem igazi szeretet az, mely nem a tökéletes bizalom alapul.

És a szegény, meggyötört embernek nem jutott eszébe, hogy megkérdezze: vajjon igazi szeretet-e az, mely játékokt is szerelme tárgyával és egyszer ifju, más-szor úgy bánik vele? Vajjon ez-e az igazi szerelem?

És itt kezdődik az igazi történet mesévé átalakulni. Mert nem mesébe való az, hogy egy önértés és öntudatos férfi annyira rabjává válik egy gyermek-leánynak, hogy férfisságából is kivetkőzik? Bizony, mese ez, ha szörül-szóra így történt is.

Aztán — én azt tartom — kész veszedelem, ha a férfi kérelt ott, ahol szárdárságot kellene gyakorolnia.

A közgyűlést megelőzőleg szeptember hó 7-én délután 6 órakor a központi igazgató-választmány tart ülést. A közgyűlési ünnepségek részletes programja a következő:

Szeptember 7-én:

d. e. 9 órakor a nyitramegyei tanító-egyesület közgyűlése.

D. u. a F. M. K. E. tagjainak ünnepélyes fogadtatása a vasútállomáson; bevonulás, — elszállásolás. D. n. 6 órakor a F. M. K. E. központi igazgató-választmányának ülése.

Este fél 8 órakor hangverseny a Pöstyén-fürdői színházban.

Utána ismerkedési estély és táncmulatság.

Szeptember 8-án:

d. e. 10 órakor a F. M. K. E. közgyűlése. Délelőtt 2 órakor, társas-ebéd. (Egy teríték ára 2 frt 80 kr.)

Mindenemű tájékozással és felvilágosítással levélbeli is készségesen szolgál a F. M. K. E. titkára, Nyiltn.

HIRINK.

Közgyűlés. A Magyar Turista Egyesület f. hó 10-án tartotta évi rendes közgyűlést Trencsen városában. A Turócmezei Osztályt Pócs János, az osztály pénztárosát képviselte a maga jelszavából, amelyben ezen osztály 5 éves fennállása óta, a megalakuló közgyűlésen kivül egyetlen ülést sem tartott. Kívánatos volna, hogy az arra hivatottak minelőbb összehívnák a közgyűlést, s a mennyire lehet, kombinációba vennék legalább a jövő évre váró teendőket. Tudunknak a pénztáros tartotta össze 61 éven át az Osztálynak évről-évre számaru névze fogó listáját. E megismerés meg az osztályt a felosztástól, amennyiben a tagsági díjak beszedésével neki ez sikerülhetne, de kérdéses, hogy mar a legközelebbi jövőben is vajon sikerül-e ez neki! Pedig kár volna, ha már megkezdett munkáját félteni. Sok és szép feladat vár itt a felosztásra csak fel kell a közgyűlést. Több turista társunk nevében s az ügy érdekében: kérjük a közgyűlést összehívását. Régi turista.

Iskolai értesítés. A helybeli iskolákban a beiratkozás szeptember 1-én, a tanítás pedig szeptember 5-án kezdődnek. A javító iskolákban augusztus hó 31-én tartanak beiratkozási illeketek. a) A felső keresk. iskolában 4 frt tandíj 4 frt felvételi díj, 2 frt könyvtár díj, 1 frt értesítő-díj. b) A polgári fiú- és leányiskolában 5 frt tandíj, 2 frt felvételi, könyvtár, és értesítő-díj. A tanulmánytervegekről szóló folyamodványokat a beiratkozási nyitandók be: pedig a felső keresk. iskolai tanulóknak ezéről, a másokról a közgyűlési bizottság elnökének, a polgári iskola tanulóinak Turócmezei kir. tanfelügyelőséghez címzendők. A folyamodványokat, iskolai és szociális bizonyítványokat kell felszerelni.

Szent István ünnepét a turóc-szent-mártoni hazafias közönség és illő módon ünnepelték. f. hó 20-án, a mennyiben a vármegye szociális főispánja, ifj. Jusch György a méltóságával az ünnep részét vett szép számban az ünnepélyes istentiszteleten a r. kath. templomban. A közepületek és számos magánháza egész nap felf volt lobogozva.

A Zrínyi utcai magyar ifjúság ma tartja táncmulatságát. Megkezdett előadását. A tiszta jóvedelem az ottani, üzletrészek részére fordították, s így a lapunk más helyén közölt 'Levelezés' című közlemény 'folytatás' kiadása reménye lehet a rendezőnek az anyagi támogatására.

Olvasóink figyelmébe. Hevesi József ismert írót a figyelmre méltó ajánlatot berte szerkesztőségünknek, hogy az általa szerkesztett gyönyörű kiállítás, gazdag tartalmú illusztrált fáj folyóiratot, az 'Othon'-t, lapunk előfizetőinek havonta megküldi negyedévi 50 kr. postai, csomagolási és kézbesítési díj ellenében. Megjegyezzük, hogy az 'Othon'-a 'Magyar Szalon'-nak egy külön kiadása (évi előfizetés 10 frt.) s minden hó elsején egy vaszkó kötetben jelenik meg. Ily formán tehát lapunk előfizetői 12 vaszkó kötetet kapnak évenkénti egy, illetve évi 4 koronájú előfizetésért. Hisszük, hogy olvasóink kedvesen fogadják ezen ajánlatunkat s a végig fog akadni előfizető, a ki ezt a kedvező alkalmat fel nem használja. Előfizetőink július elsejétől avagy október elsejétől, d. e. 31-ig járó előfizetéseket is, Szerk.

Elgazolás. Az Alsó-Turócok melletti vasúti őrt f. hó 21-én este 10 óra tájban egy tehervonat utjában találva, fejt és labát teljesen összeeszküzt. A szerencsétlen őrt, — a ki özvegyet, s három gyermeket hagyott hátra — másnap, hivatalosan felboncolták, a hatóság pedig, nyomozza a szerencsétlenség okát.

A király mezzobráának leleplezése Liptó-Szt.-Miklósról írja levelezőnk: 'Augusztus 18-án. Liptó-Új-Várotn, a király szüfűtése napján igen szép ünnepély folyt le. Ekkor leleplezték le ugyanis a király mezzobráát, melyet Strobl Alajos a híres művész szülővárosa számára készített és ajándékozott. A szobor a legfinomabb karrarai márványból készült és díszes lesz nem csak a kertnek, a hol elhelyezték, hanem az egész városának. Az ünnepély d. e. fél

12 órakor kezdődött, a mikor a róm. kath. templomban ünnepi Te Deum tartották. Orgonakísérettel Strobl Alajosné, élénkelte Gounod 'Ave Mariát'. Gál Nándor a budapesti operai zenekarnak tagja hegedűn játszott két darabot, Adriányi Antalné élénkelte Alta 'Benedictusát', Klement gyarkornok a furolyán adott két egy énekdarabot. Neuhäusser tanár szinte az operai zenekarnak tagja hasonlóan játszott. Az orgonán Roth Ernésztn zongora és orgona művésznő Budapestről játszott igazi művészielen. A közreműködők az ajtatos halgatóságok egészen elragadták és csak a szent hely gátolta a halgatóságokat abban, hogy hargosan nem adott tetszésének kifejezést. A templomból nagy számú közönség Garlathy Kálmán kincstári erdőigazgató kertjébe ment, hol a szobor el van helyezve. Itt Kossányi Géza megyei aljegyző tartott lelkes ünnepi beszédet, mely többször har-ány eljenzeltől lett felbuzakítva. Az ajándékozó művész aztán átadta a szobort szülővárosának, Garlathy Kálmán erdőigazgató a földmívelésügyi minisztérium nevében köszönte meg a művészek a szép ajándékot, mire a Telekemelő ünnepély véget ért. A szobor és az ünnepi vendégség aztán lefegyverkezett. Délután társas-ebéd volt a Brüll vendéglő kertfelhelyiségében, hol a felköszöntők csak egymást érték. Később a várogyi erdőben szép ünnepély, este meg kivilágítás és táncmulatság volt.

Temetés akadályokkal. Lőcseről írja tudósítónk: Hamrak József, svédler, jakos csordulig itta a keserűség poharát, először elvesztette feleségét, aztán őt hagytá a két fiúján gyermeke is, úgy hogy az öreg ember tehetetlenségé mellett maradt. Mi esoda tehát, hogy szerkeszesedtet ember kétségbeesésében, öngyilkossá, szándékból felakasztotta magát. A helyi pap nem akarta az öngyilkos ember egyházi szertartással temetni és így papi kíséret nélkül már csak negyeddnap temették. Temetése után következő napon végre a pap megmondotta a tetőt és kiment a temetőbe, az öngyilkos sírját felszentelte.

A furdas eldöztait. Felső hó 18-án, — mint újbányai tudósítónk értesít — az ottani csendőrőrmester, ennek 14 éves fia, továbbá Csik és Sánta nevű csendőrtizedekes főúrunk mentek a Garabába. Azonban olyan szerencsétlen helyre akadtak, hogy az úszni nem tudó emberek csakhamar almerültek. A vízpart felé a mezőn foglalatkosdó emberek oda szöktek a futókövek megrögzésére s az annyiban sikerült is, hogy az örmestere s a fiait kimentették, de a két csendőr nyomtalanul eltűnt.

Meddig ezarotnek az asszonyok? Már ehhez a kérdéshez beleértették magukat az adag. statisztikusok. Kiszámolták, ideig számúvevetekekkel, hogy az asszonyok, átlagosan — micosa szó? — másfél évig szeretnek. A válogöröknek majdnem 80 százaléka lelak az asszonyok indítják meg a házasság, mások években. Ime mutatás egy kis statisztikai művelet, a mi szárazságon elég szaraz. De melynek eredménye mar a költői baj zomangával bir; adjuk össze a házasságban előlított éveket, s osszuk el az elvált asszonyok számával az országot. Az eredmény: hogy a szétválo házaspárok össze vissza 19 hónapig szerették egymást. De két szerető szívének az is elég.

Hol legkivánatosabbak az asszonyok? Minden kétséggel kizárólag Hongkongban és partban maradt hölgyeink közül bizonytal sokan kívánják egy utólagosan, hogy jó lett volna ott születni, mivel hogy ott roppant kelete van a nőknek. Megtudjuk ezt abból a statisztikából, melyet egy francia utólagos állított össze. E statisztika szerint a férfi és a nőnem az egész világon Franciaországban van legarányosabban elosztva, mert ott mindén 1000 férfire 1007 nő esik. Svájcban 1000 nőre 1064 férfi. Görögországban pedig 933 nő 1000 férfire esik. A nők aránya azonban Hongkongban a legrosszabb, — mar tudniillik, a ferde-nemre nevez. Ott ugyanis minden 1000 férfire csak 908 nő jut. Annál jobb lehet a szép nem helyzete, mert ha legkevésbéen osztozkodnak, minden nőnek két egész férj és hét tizednyi házibarat kerül. Árból pedig, hogy partában maradtának, vagy példának okáért pettezselmet aruljanak, szó se lehet. Mind-eből pedig az következik, hogy az emberi nem elterjedésének e két oldalalú sajnos következetlenségét ki kell egyenlíteni. Aminek egyetlen okos és poétikus módja van: az aglegnyokok menjének — Hongkongba!

Panoráma-festők. Mennyi gnyulólódásan, elő-életlen kellett győzedelmeskedni, hogy előkelő művészet, híres neves képrók panoráma-festésre szánják ma magukat. Mily nagy szorgalomra, mennyi tudásra és körültekintésre volt szükség, hogy vállalkozásuk szegényen ne éjtsen, az esetjükön, szorgos munkájuknak mily általános sikert kellett aratni, hogy jó hírüket megőrvessze. Számolnoki kellett a látogatók nagyon is vegyes ízlésevel, képükkel közvetlen hatást kell gyakorolniok az egyszerű munkásra és műrtőrtre. Vonzo erővel kell bírnia művüknek a nagy tömegre. Az óriási vásznal eleve néni kellett tenni, hogy minden alakja kidoborodjék és hű legyen, minden mozdulat realis, minden föl-fa olyan, hogy a képhez ragasztott családok föld természetes bozótja, faja összeolvadjan a festék színével. Mozgalmas, epizódokkal tarkított legyen a vásznak, ha azt akarják, hogy a néző figyelmét hosszan lekösse, érdeklődését mindvégig ébren tartsa. Azt higyjem, hogy a szabad és tiszta keze ragyog rá, ha a alakokat latok előltem, száguldjanak a rendes sorok, seregék; a harc az én szemem előtt folyjon és azt az érzést lopja belém a

művész, a minő a kép alakjait verte össze egy impozáns tömegbe. Csak ha mindezt elérték, csak akkor jart sikerrel a művészek vállalkozása és csak akkor tudjuk megbocsátani nekik, hogy a felhőköl alászálltak a panoráma vagy a mind ezeket az új hatalmas látványos képeket hívjuk — a körkép átltásztó tisztá legkörébe, csak egy föltérőli feledezkenek meg a művészek és a művészi babört elhervaszítja a közönség hideg közön e beteljesedik rajtuk a latin mondas: 'pictor rei communis est, — mindenki út egyet-egy rajtok. — Miertől és laikusok egyértelmű magyztatással, elragadtatással szónak arról a hatalmas csatákörképről, melyet Vágyó Pál a tipikus magyar estő: Spányi Béla régiége egy legkitűnbő tájképe-estőnk és Styka a nagy hírű lengyel mester festett. Az az óriási vászon, melyen szabadságharcok felszabadokos évfordulójának emlékre megfestették a szabadságharc egyik diadalmas ütközetét: Nag-Szeben bevetését, a minden dícsérettel teljes Bem-Petőfi körképe, melyet minden magyar ember igaz szeretettel néz meg, — mindenha dícsőseges lesz a megfestőinek.

A kivándorlasi ügynökösek ellen. A kivándorlasi ügynökösek újabbán megint erősen működnek Magyarországon. Kivált a felvidéket árasztják el kivándorlásra buzdító nyomtatványokkal s busál ígéretekkel ügynököket igyekeznek toborzani a néppek leginkább érintkezésben álló emberek: tanítók, jegyzők, kormasárok közzül. Az ügynökösek főleg az amerikai Sao-Paulo államba csábítják a kivándorlókat s az emittent állam ingyen szállítja oda őket. Ez igaz, de a kivándorlóknak családok földmiveseknek kell lenniök s a családú 45 évesnél, a nő 40 évesnél idősebb nem lehet, azonkívül még munkabíró családtagok kell magukat vinni. Mindezt pedig a községi előjárásoknak kell hivatalosan igazolni. Az igazságotmány azonban a kivándorlasi ügynökösek, hogy mennél több kivándorlót szállítsanak, hamisítják s a kivándorlókra odakülni a legszörűbb sors vár. Percezl Dezős belügyminiszter a kivándorlasi ügynökösek üzelmének meggatlása céljából körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, amelyben fölthíva figyelmüket ezekre az üzelmekre s egyben utasítja őket, hogy a kivándorlasi ügynökösek manipulációit gátolják meg, az ügynököket nyomozzák ki s a legszörűbb eljárás indítsák meg ellenük.

Trafikok zaráról. A m. kir. pénzügyminiszter a kisebb dohányüzemek zaráorának megállapítása érdekében a következő körrendeletet intézte valamennyi pénzügyigazgatósághoz: A dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 15. §-a értelmében a dohánykisarok üzletheleyiségeket esti 9 óráig közelesek nyitva tartani. Minthogy kisebb közegekben a zaráorának pontos betartása — a mennyiben ily helyeken a forgalom a téli hónapokban az esti órákban teljesen megszűnik, — a jövedék érdekében nem szükséges: felhatalmazom a kir. pénzügyigazgatóságot, hogy oly közegekben, a hol a 9 órai zarára szigorú betartását a helyi viszonyok nem követelik, anikor merev betartásától eltekintessen s ily helyeken a kisarok zaráort a viszonyokhoz képest a fenti szabálytól eltérő időben állapíthassa meg olyképen, hogy az ily üzletek október — március hónapokban esti 7, április — szeptember hónapokban pedig esti 8 órakor bezárhatók legyenek.

Nyilttér.

Az e rovathban foglalkatér nem vállal felelőseget a szerk.

Henneberg-selyem

45 król 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi; ha közvetlen gyárainból rendeltetek, — fekete, fehér és szines, — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. Privát foyasztóknak postábr és vámmentesen valamint hazhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultval küldenek Henneberg G. selyemgyári (cs. és kir. udvari szállító) Magyar levelezés. Svájcbá kétszeres levélbéllyeg ragasztandó.

1898. sz. tk. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zóniváralyi kir. járásbírószag mint telekőnyvi hatóság közhírre teszi, hogy Matukovics Mihály végrehajtónak ifj. Hrivnák Janos és társa végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 50 kr. töké követelés iránti végrehajtási ügyében a zóniváralyi kir. bírószag területén levő Moskócón fekvő a moskói 13. sz. útköven A. I. 31—38. hr. sz. a fogalt B. 6. és B. 7. t. a. egészben Hrivnák szül. Stachly Zuzszanna és ifj. Hrivnák Janos nevére írt ingatlanra 1461 frt az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi október hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Moskóc község hazánál megtartandó nyilvánvos arverésen a megállapított kikéltási áron aló is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanság kikéltési árának 10%-át készpénzben, vagy óvadék képtelték papírban a kiküldött kezehez letenni

vagy pedig a bánatpénznek, a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átsszolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint telegkönyvi hatóság.
Kelt Znióvárallján, 1898 július hó 18-án.

Dr. Bedő Béla,
kir. aljbíró.

1490. tk. sz. 1898.

Arverési hirdteményi kivonat.

Az nióváralljai kir. járá-bíróság mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kurhajecz Mátyás és neje végrehajtatónak Hrasco Antonia végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tóke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a beszercebanjai kir. törvényszék (a znióváralljai kir. bíróság) területén levő Znióvárallja községben fekvő a znióváralljai 34 sz. tjkvben B. 6. és 8. t. a. Hrasco Antonia nevére írt 12-3. sor., 31. hr. ház, 29. sz. a udvar és kert valamint az ahhoz tartozó közös erdő illősege az arverést 376 frban ezenell megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi szeptember hó 10-ik napján d. e. 10 óraker Znióvárallja község házában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át vagyis 37 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42 § -ban jelzett árfoylammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisleri rendelet 8. § -ban kijelölt óvadékképes érték papírban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. § -a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átsszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Kelt Znióvárallján, 1898. június hó 6-ik napján.
Lehotzky,
kir. jbró.

296. sz. 1898.

Arverési hirdtemény.

Alulírt bírós. végrehajtó ezenell közhírré teszi miszerint a türöci keresked. és hitelintézet részére Büchler David és neje Teréz valamint Rosenberg Samu ellen 150 frt és járulékok kielégítésére Büchler David és Teréz ellenében azon felülfoglalt és 770 frtra becsült 145 drb juh, egy kos, 2 úszó és egy fából felállított és szét szedhető jégverem mely tárgyak Enderla István privigei lakos részére 95 frt iránt 1898. V. 1/2 szám alatt eredetileg összeírta tak, továbbá Rosenberg Samunak a 826frt nyi értékben lefoglalt: 10 drb egy éves borju és 169 juh nyilvános elárverezéséül a határnap f. évi szeptember 9 ik napjának délelőtt 10 órája a zniói vasuti állomás mellett és ezen a napon folytatóként délután 2 órája a helyszínén Nagy-Szococok kintzetik, miről a felek és a vevő község értesitetnek.

Znióvárallján, 1898. aug 22.

Szibner,
b. végrehajtó.

Arverési hirdteményi kivonat.

A znióváralljai kir. járásbíróság mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Hlmer István ügygondnok végrehajtatónak Szocovszky Sandor végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tóke követelés: éj jár. iránti végrehajtási ügyében a beszercebanjai kir. törvényszék (a znióváralljai kir. bíróság) területén levő Kis-Szococok fekvő a) kis-szococó: 13. sz. tjkvben a + 3 sor., 26 hr. sz. a felvett Szocovszky Sandor és Szocovszky István nevén álló részletra 26 frban, b) az ugyanazon sz. tjkvben A + 5. sor., 50 hr. sz. al. felvett s ugyanezek nevére írt részletra 196 frban, c) az ugyanazon sz. tjkvben A + 6. sor., 51 hr. sz. alatt felvett s ugyanazok nevére írt részletra 182 frban, d) az u. azon sz. tjkvben A + 9. sor., 117 hr. sz. alatt felvett s ugyan azok nevére álló részletra 18 frban, e) az ugyan azon sz. tjkvben A + 10. sor., 186 hr. sz. alatt felvett legelőből Szocovszky Sandort B. 2. tét. sz. 1/2 részben illető jutalekra 197 frban és f) az ugyanazon sz. tjkvben A + 11. sor., 30 b. hr. sz. alatt felvett Szocovszky Sandor és István nevére írt 12. és 13. ó. i. sz. házakra 160 frban ezenell megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 17-ik napján d. e. 10 óraker Kis-Szococ község házában megtartandó nyilvános arverésen a kikialtási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak azingatlan becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. § -ban jelzett árfoylammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminisleri rendelet 8. § -ban kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. LX. t. c. 170. § -a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átsszolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság
Kelt Znióvárallján, 1898. évi május hó 26. napján.
Dr. Bedő Béla,
kir. aljbíró.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment, Capsici comp.

Fzen hirnevés háziser ellentölt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölésékként alkalmazatik közövennél, csuszánál, tag-szaggatásnál és meghűléséknél és az orvosok által bedörzölésékre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment, elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 krt., 70 krt. és 1 frt. üvegkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kishírlétekü utánsat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czégyezés nélkül mint nem valódi utánsíta vissza.
RICHTER F. AD. és társa, ct. és kir. udvari szállítóik, RUDOLSTADT.

The Premier Cycle Co. Ltd.
Hillman, Herbert & Cooper
Cycark: Coventry (Anglia)
Képviselek: Kiser (Szendör) (Nembehg m.)
Doos
Ker egy évi producio 60.000 kerekerre.

Képviselek:
FISCHER ADOLF és FIA
Turóc-Szt-Márton.

SZIVATTYÚKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő

pöcegödör tisztító készülékeket, utcai öntöző-kocsika, sárkaparókát

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYÚ ÉS GÉPCYÁR

Részvény-Társaság (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCIÚT 45.

Arjegyzetek és költségvetések ingyen é-sbarmentve.

"Zacherlin"

csodálatraméltoán hat! Felülmulhatatlan szer mindenféle káros rovar biztos és gyors kiirtására, miért is a vevők milliói dicsérik és keresik. Ismerteető jelei: 1. a lepecsételt palack, 2. a »Zacherl« név.

Turóc-Szt-Márton: Graber Miksa és Fia
Schwarz Kálmán
Soltész L.
Hruska András	Liptó-Szt-Miklós: Schavernoeh G.
Trnovsky József
Maczner Ignác
Perl János Fia
J. Magocs	Znióvárallja Schönaich Viktor
Rutka: Haas Ignác
Schulz Armin	Körmöcbánya: Heller Emil
Horn F. V.
Klein Herman
Ritter J. L.
Gazdik János
Szucsány	Mosóczi:	Tol-Prona: Skalak Gusztáv	
Liptó-Szt-Miklós: Bodický D. M.	Blaticza:	Nemesztó: Neumann Miksa	